

Đề bài

Em hãy tả một buổi bình minh hay hoàng hôn.

Bài làm 1: Bình minh trên biển

Bình minh dù ở bất kỳ nơi đâu cũng luôn mang lại thật nhiều cảm xúc, bầu không khí trong lành và những tia nắng ban mai dịu dàng đem đến cho mỗi người nguồn năng lượng ngập tràn sức sống mới.

Nhiều người đã được ngắm nhìn bình minh lên nhưng ngắm nhìn bình minh trên biển thì không phải ai cũng có dịp. Cả bọn không ai là dân vùng biển cả, cho nên người được ngắm nhìn cảnh mặt trời mọc trên biển nhiều nhất cũng chỉ mới có hai lần. Gần 4 rưỡi sáng không ai bảo ai gần như cả bọn cùng thức giấc, có lẽ chính sự mong chờ được ngắm nhìn cảnh bình minh trên biển khiến mọi người trở nên hào hứng một cách lạ thường.

Nha Trang buổi sáng không khí thật trong lành và dịu mát, bước chân ra khỏi sảnh của khách sạn, những cơn gió mang đầy hương vị mặn mặn và lành lạnh của biển mỏng manh nhẹ nhàng như chào đón chúng tôi. Bãi biển nằm cạnh đường Trần Phú đã khá đông đúc, người tập thể dục, người tản bộ dọc bờ biển, người đang vui đùa và cũng có khá nhiều người đã xuống biển tắm. Thật may mắn cho cả bọn, 5 giờ sáng cũng là giờ hết ca và là ngày nghỉ của hai cô tiếp tân ở khách sạn, có lẽ cảm động trước sự chân thành và bị lôi cuốn bởi sự vui vẻ, tinh nghịch của chúng tôi mà hai cô nhận lời trở thành “Tour guide ngắm bình minh miễn phí” cho chúng tôi. Theo chân hai cô chúng tôi chọn một vị trí thật thuận lợi để có thể ngắm nhìn được toàn cảnh mặt trời mọc trên mặt biển. Cả bọn ngồi trên nền cát ẩm ngay sát mép nước, nơi những con sóng rướn mình nhẹ nhàng hôn bãi biển cát trắng, kết thúc một hành trình dài từ lòng đại dương sâu thẳm. Mặt trời chưa lên nhưng bầu trời đã dần sáng, mặt biển cũng từ từ chuyển mình, những con sóng bạc đầu ngoài xa đang tung mình lên rồi đổ ào xuống tạo nên những mảng sáng ánh sáng mờ lóng lánh, rồi tiếng ai đó reo lên thật nhanh và thật khê “Nhìn kìa, bình minh đến rồi!”. Từ phía xa ngoài khơi, khoảng trời ngay sát đường chân trời, nơi giao nhau giữa mặt biển và bầu trời chợt sáng bừng lên bởi một vùng sáng vàng sắc đỏ, thứ ánh sáng dịu ấm ấy viên lên những đám mây tạo nên những mảng sáng nhỏ hơi chói và lấp lánh, nó từ từ nhuộm dần cả đám mây, từ trên mặt biển vàng hào quang nhô lên mạnh mẽ và rồi mặt trời lên! Một vòng cung nhỏ đỏ rực chợt nhô lên khỏi mặt biển. Mặt trời lên thật nhanh, thoáng một cái cả nửa khối cầu màu đỏ sắc vàng sáng đã nằm trên mặt biển, một nửa kia hắt trên mặt nước lao xao, lung linh, nhấp nhô theo từng con sóng. Khi ba phần tư quả cầu đỏ rực ấy nhô lên khỏi mặt biển cũng là lúc ta cảm thấy khối cầu ấy như muốn bứt lên khỏi một biển nham thạch đang cháy đỏ, cái một phần tư còn lại ấy cứ uốn éo, vặn vẹo, lô xô, nhấp nhô theo nhịp dao động của những con sóng nơi chân trời, nó gây cho ta cảm giác khối cầu ấy như lá một thứ chất lỏng tinh khiết, nguyên sơ mà ta có thể luôn bàn tay của mình đỡ lấy nó để rồi từng dòng chất lỏng màu đỏ lung linh ấy chảy tràn xuống dưới mặt biển qua những từng kẽ ngón tay mình. Cuối cùng thì mặt trời cũng bứt mình nhô lên khỏi mặt biển, cả khối cầu đỏ sắc sáng vàng tròn trịa, lóng lánh, lung linh, nó bắt đầu hắt một

luồng sáng dài, chói đỏ, lấp lánh trên mặt biển. Bầu trời sáng bùng lên và trên mặt biển những con sóng lao xao phản chiếu ánh sáng mặt trời. Khoảng không gian thật rộng và bao la dường như vô tận hiện ra trước mắt mọi người, cả không gian ngập tràn gió, những con gió thật mát, thật trong lành và tinh khiết, thấm đẫm hương vị mặn mặn, nồng nàn, ấm lạnh của biển như bủa vây lấy từng người. Hít một hơi thật dài làm căng phồng lồng ngực, ta có thể cảm nhận được thứ không khí đặc biệt trong lành và nguyên sơ len lỏi vào từng tế bào của cơ thể, khi lên đến não cái cảm giác ấy mới thật đặc biệt, luồng không khí ấy chạy lan tỏa dưới vỏ não và bao trùm lấy các tế bào não, cảm giác như chúng giãn ra và các sợi dây thần kinh như trùng xuống, một cảm giác tê tê, lâng lâng, dịu dịu, mát lạnh ngập tràn cơ thể. Thời gian dường như ngưng lại, một sức sống mới, mãnh liệt bùng lên trong cơ thể và dường như ta đang sở hữu một sức mạnh diệu kỳ mà thiên nhiên ban tặng. Mặt Trời lên cao hơn, luồng ánh sáng mà nó phản chiếu trên mặt biển, tựa như một chiếc cầu ánh sáng, chiếc cầu ấy cứ lao xao, dao động theo nhịp của từng con sóng như mời gọi mọi người bước đi trên nó. “Đẹp quá, huy hoàng quá, hoành tráng quá!”. Cảnh tượng này không phải ai cũng có cơ hội được chiêm ngưỡng.

Một con sóng bạc đầu xô mạnh vào bờ tung bọt trắng xóa. Có lẽ nó muốn bảo với chúng tôi rằng bình minh đã lên và nó mời mọi người bắt đầu một ngày vui chơi không thể quên với biển Nha Trang. Chúng tôi dang rộng hai cánh tay, nhảy cẫng lên trên bãi biển và hò hét vô tư như những đứa trẻ, một giọng hát trầm ấm cất lên “Ơi Nha Trang, mùa thu lại về...” cả bọn cùng vỗ tay và hòa chung vào bài ca ấy. Nói nhỏ với bạn nhé: “Bây giờ đang là mùa hè, hôm nay là ngày Hạ chí đây!”. Một kỳ nghỉ đầy kỷ niệm ở Nha Trang đã bắt đầu như thế.

Nguyễn Hữu Tuyển

Bài làm 2: Hoàng hôn trên sông

Ánh nắng cuối cùng luyên tiết rời bỏ ngàn lá xanh bên kia bờ, vạn vật trở nên buồn buồn trong bóng hoàng hôn.

Trên không, vài con cò về tổ trẻ, đập nhanh đôi cánh trắng phau rồi khuất trong hàng cây rậm lá. Những đám mây trắng đã ngả màu ngà, bầu trời xanh đã biến sang màu sậm rồi màu đen. Đâu đó có tiếng chim lẻ bạn, tiếng dơi bắt muỗi lảo đảo lẫn trong tiếng gió nhẹ lay cành. Dưới bên sông con nước rong lên đầy mé đã đứng lại không lùa được những đợt lục bình lơ lửng giữa dòng ra sông cái. Dòng nước xanh chìm đi trong màu xám sậm cả những bóng cây bên kia bờ ngả xuống dòng càng lúc càng hiện ra lù lù thành hàng trong bóng nước.

Thình thoảng những bóng cây tan mờ xao động vì những chiếc xuống con lướt qua làm vỡ tan gương nước phẳng lì. Người đi xuống khuấy nhanh chiếc giằm để mau về đến nhà, xa xa tiếng ai hát ru con, giọng buồn tán mát bên sông lặng lẽ.

Ngọc Linh